

17. møde.

Tirsdag den 31. oktober kl. 13³⁰.

Formanden: I skrivelse af gårds dato meddeler ministeren for kulturelle anliggender, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om statsstøtte til musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg.

Medlemmer af folketinget Svend Haugegaard, Bilgrav-Nielsen, Rigmor Christensen, Erik Hansen, K. Helveg Petersen, Niels Helveg Petersen, Else-Merete Ross og Skytte har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af privatlivets fred og den enkelte borgers demokratiske rettigheder.

Medlem af folketinget Kirsten Gersbo har meddelt mig, at hun ønsker til finansministeren at stille følgende spørgsmål:

„Mener ministeren, det er rimeligt, at skattevæsenet nu forlanger, at en dansk forfatter skal betale indkomstskat af en ydelse fra statens kunstfond, skønt skattevæsenet tidligere har erklæret, at den nævnte ydelse er fritaget for indkomstskat?“

Medlem af folketinget fru Marie Louise Truels-Christensen har meddelt mig, at hun ønsker til kulturministeren at stille følgende spørgsmål:

„Godkender ministeren indhold og tone i det personlige angreb, der i „Søndagsjournalen“ i radioen er rettet mod en navngiven person?“

Medlem af folketinget Niels Westerby har meddelt mig, at han ønsker til udenrigsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Har ministeren i FNs sikkerhedsråd tillagt krav om Israels tilbageberegning af tropper så ensidig stor vægt, at det vil kunne skade Israels berettigede interesser i ved en fredsslutning at få garanti for statens eksistens og grænser m. v.?“

Medlem af folketinget Kai Moltke har meddelt mig, at han ønsker til boligministeren at stille følgende spørgsmål:

„Anser ministeren det ikke for at være hensigtsmæssigt og på høje tid at fremme den såkaldte gårdrydning i slumkvarterer som Vesterbro og andetsteds i hovedstaden for at fremskaffe sammenhængende frie områder i gårdene med legepladser og beplantning samt for at skaffe luft mellem de lokale karreer, og kunne en sådan planmæssig gårdrydning ikke fremskyndes ved en omgående ændring af byggelovens § 50, stk. 7, om betingelserne for gårdrydning samt ved ydelse af større tilskud gennem snarlig tilføjelse til lov om sanering af usunde bygdele, gående ud på, at gårdrydning i højere grad bringes ind under nævnte lovs tilskudsbestemmelser, så at uudnyttede rådighedsbeløb under nævnte lov anvendes?“

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Med skrivelse af 26. d. m. har handelsministeren fremsendt beretning om monoptilsynets virksomhed i 1966 samt tilsvarende beretninger fra tilsynet med banker og sparekasser samt fra forsikringsrådet vedrørende de i henhold til monopolrådet udøvede tilsyn. Eksemplarer af nævnte beretninger er omdelt.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bodil Koch): Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om statsstøtte til musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg.*

Musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg modtager i dag tilskud fra staten i henhold til lov nr. 55 af 4. marts 1964 om statsstøtte til musikkonservatorier. Loven skal ifølge sin § 5 optages til revision senest i folketingsåret 1967-68. Baggrunden for indsættelsen af denne revisionsbestemmelse skal søges i den omstændighed, at den gældende konservatoriestøttelov af principielle grunde er udformet som en rammelov. Man havde ved fremsættelsen af forslaget til denne lov ganske vist i første række tænkt på en sikring af driften af de på dette tidspunkt eksisterende tre private musikkonservatorier, nemlig Vestjysk Musikkonservatorium i Esbjerg, Det fynske Musikkonservatorium i Odense og Nordjysk

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Musikkonservatorium i Ålborg; men det kunne ikke udelukkes, at der ville kunne vise sig behov for og grundlag for godkendelse af andre eller flere konservatorier som støtteberettigede. For at folketinget således kunne få lejlighed til at konstatere behovet for musikkonservatorier efter et passende tidsrum, indføjede man under lovens behandling i folketinget en bestemmelse om, at loven skulle revideres senest tre år efter dens vedtagelse.

Der har imidlertid ikke vist sig behov for oprettelse af yderligere konservatorier, og kun konservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg har således modtaget ministeriets godkendelse som støtteberettigede musikkonservatorier.

Man bør måske i denne sammenhæng erindre sig, hvad et egentligt konservatorium er:

Det er en institution, der har til opgave at varetage den højere uddannelse i musik og bidrage til fremme af den almene musikultur i Danmark. Uddannelsen skal omfatte den forberedende undervisning inden for alle uddannelsesretninger samt den afsluttende uddannelse af musikpædagoger, orkestermusikere, korsangere og akkompagnører.

Der vil således være en naturlig begrænsning i behovet og mulighederne for at oprette sådanne institutioner.

Jeg tillader mig derfor at fremsætte forslaget til den ny konservatoriestøttelejv i konkretiseret form som forslag til lov om statsstøtte til musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg. Lovforslaget er i princippet uforandret fra den gældende lov, og den ændrede ordlyd af loven har således alene den redaktionelle baggrund, at loven efter 3 års virke samler sig om de tre konservatorier, der også skulle støttes og blev støttet ved lovens første vedtagelse.

Den gældende støtteordning, hvorefter staten afholder $\frac{3}{4}$ af de enkelte konservatori-ers driftsudgifter, medens vedkommende kommuner derudover sikrer driften gennem ydelsen af den resterende $\frac{1}{4}$ af driftsudgifterne, har vist sig at skabe betryggende forhold for konservatoriernes virksomhed, således at disse har stabiliseret sig og været i lykkelig vækst. Det vil efter min opfattelse være det rigtigste, at man indtil videre

fortsætter med denne støtteordning. Der har i forbindelse med lovrevisionen af nogle af de implicerede kommuner været udtrykt ønske om, at staten helt overtog driften af konservatorierne. Jeg mener at måtte sige, at tidspunktet for, at staten overtager det fulde økonomiske ansvar for konservatoriernes drift, ikke er inde. Musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg har kun i tre år været drevet med faste offentlige subsidier, og man har endnu ikke i tilstrækkeligt omfang kunnet etablere den for et selvstændigt konservatorium nødvendige, kvalificerede, lokalt bosatte lærerstab i faste stillinger, et forhold, der dog formentlig i løbet af få år vil blive afhjulpet. Man agter bl. a. fra 1. september 1968 at oprette docentstillinger ved de tre konservatorier med samme indhold og afbønning som docentstillingerne ved statskonservatorierne.

Hertil kommer, at der med virkning fra 1. september 1966 er foretaget en gennemgribende nyordning af konservatorieuddannelsen ved samtlige landets konservatorier, og at denne nyordning først vil være fuldt gennemført i sommeren 1970.

Jeg finder således, at de anførte oplysninger om de tre musikkonservatori-ers øjeblikkelige forhold og forholdene de nærmeste år må bevirke, at den eksisterende støtteordning med lokal medvirken oprettholdes.

Endvidere må det nævnes, at de lokale-mæssige forhold for konservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg ikke er tilfredsstillende, hvilket også gælder samlingerne af undervisningsmateriel. I det tilfælde, at staten overtog driften af konservatorierne på nuværende tidspunkt, måtte man se i øjnene, at der umiddelbart fremsættes krav om et betydeligt konservatoriebyggeri og større nybevillinger til undervisningsmateriel m. v., som man for tiden ikke har økonomisk mulighed for at gennemføre.

En sådan større investering må forudsætte, at konservatorierne på afgørende måde har placeret sig i det samlede mønster — sammen med statskonservatorierne — for den professionelle musikeruddannelse.

På den således foreliggende baggrund mener jeg, at det er vel motiveret at fremsætte forslag til lov om statsstøtte til musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg i den foreliggende form, idet der

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

dog som foreslået optages en bestemmelse om, at loven optages til revision i folketingsåret 1970-71.

Jeg skal anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Svend Haugaard*): Jeg har herved den ære for folketinget at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om sikring af privatlivets fred og den enkelte borgers demokratiske rettigheder*.

I grundloven nævnes en række bestemmelser til personlig beskyttelse for den enkelte borger. På enkelte områder har danske myndigheder fortolket disse bestemmelser på en måde, der kan føles truende for den personlige frihed og de demokratiske rettigheder.

Dertil kommer, at den moderne tekniske udvikling især på det elektroniske område og de strukturændringer, der sker i erhvervene og i hele vort samfund, giver øgede muligheder for og øget interesse i at udspionere privatlivet i hidtil ukendt udstrækning. Dette forhold nødvendiggør, at den hidtidige lovgivning på dette område tages op til revision og nye områder inddrages.

De i forslaget nævnte 6 afsnit hænger naturligt sammen, og det er derfor rimeligt at fremføre dem i et samlet forslag til folketingsbeslutning og henstille til regeringen, at den tager de enkelte spørgsmål op til løsning inden for den lovgivning, hvor de naturligt hører hjemme.

Til trods for det oprettede kontrolorgan kan de hemmelige politiske kortoteker udgøre en fare for fri meningsdannelse og for en del borgeres ansættelsesmuligheder.

Uroen om formodet telefonaflytning af efterretningsmæssige grunde gør det ønskeligt, at spørgsmålet tages op til ny undersøgelse, og at der tages forholdsregler, så borgerne kan føle sig sikre på, at der ikke sker aflytning af politiske eller andre ikke-kriminelle grunde.

I forbindelse med kartotekernes indsamling af oplysninger er det naturligt at nævne den kontrol, der fra efterretningstjenestens side har været ført med danske borgeres rejser til Østeuropa. En sådan kontrol bør

i et demokratisk land ikke kunne finde sted over for borgere, der ikke har begået noget kriminelt.

Også de private oplysningsbureauer kan gennem videregivelse af oplysninger om den enkelte person have en hæmmende indflydelse på politisk standpunkttagen og desuden skade enkeltpersoner, hvis der gives urigtige oplysninger eller oplysninger, der går privatlivet for nær.

Da de pågældende ikke selv får lejlighed til at kontrollere bureauernes materiale, er det nødvendigt, at der fastlægges dels regler for, hvilke oplysninger der må videregives, dels bestemmelser om strafansvar, hvis de givne retningslinjer overtrædes, eller der gives urigtige oplysninger, som kommer de pågældende til skade.

Borgerne har krav på, at den nærgående udspionering af privatlivet bliver bremset, så det ikke bliver normalt at betragte oplysninger om intime personlige forhold som relevante betingelser for ansættelse.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Knud Østergaard.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 5. november 1967. (Ophold). (Det er vedtaget).

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Knud Østergaard.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Seminarirektor Adelbert Fuglsang-Damgaard vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 5. november 1967.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et folketingsud-